

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 532/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného RIBÁR & PARTNERS, s. r. o., Halenárska 18A, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Tos/39/2022-93 z 19. mája 2022 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením všeobecného súdu o návrhu na povolenie obnovy trestného konania, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu, ktoré nadobudli právoplatnosť 16. apríla 2013, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podielníctva, ktorého sa mal dopustiť tak, že od neznámej osoby mal prevziať klenoty, ktoré boli odcudzené 23. marca 2007 zo zlatníctva v [REDAKOVANÉ] ktoré následne previezol do [REDAKOVANÉ], kde ich ukryl.

3. Sťažovateľ v novembri 2021 podal opakovane návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že mu bol uložený trest na základe neúplného a nedostatočne zisteného skutkového stavu a vykonané dôkazy ho znevýhodnili. Návrhom na povolenie obnovy chcel docieľiť to, že sa nedopustil podielníctva na krádeži, ale bol priamo spolupáchatel'om krádeže, ku ktorej objasneniu chcel prispieť. Na preukázanie splnenia podmienok obnovy konania navrhol vykonať výsluch svedka [REDAKOVANÉ] s tým, že ďalšie dôkazy predloží v priebehu konania.

4. Okresný súd návrh na povolenie obnovy konania uznesením z 23. marca 2022 zamietol. Nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Okresný súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom svedka [REDAKOVANÉ] a prečítaním listinných dôkazov. Ostatné sťažovateľom navrhnuté dôkazy nevykonal, keďže presné popísanie skutkového deja sa nachádza v spise okresného súdu o predchádzajúcom sťažovateľovom návrhu na obnovu konania. Okresný súd sťažovateľom navrhnuté dôkazy nepovažoval za nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Konštatoval, že dôkazná situácia ustálená súdom v pôvodnom konaní by sa na základe sťažovateľom navrhnutých dôkazov nezmenila. Okresný súd vyhodnotil, že sťažovateľom navrhnuté dôkazy sa týkajú okolností, ktoré sú nepodstatné pre rozhodnutie a ktoré bolo možné zistiť inými už skôr navrhnutými dôkazmi. V závere okresný súd dodal, že sťažovateľ opakovane uvádza totožné návrhy a tieto opakovane hodnotí v snahe privodiť nové rozhodnutie vo veci.

5. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť. Uviedol, že trvá na výsluchu svedka [REDAKOVANÉ] ku skutočnostiam o poplachovom systéme, ktorým mala byť zabezpečená vykradnutá predajňa zlatníctva. Opätovne navrhol výsluch vyšetrovateľky [REDAKOVANÉ] k zdokumentovaniu poplachového systému a k neznámej osobe, ktorá poskytla polícii informácie o páchatel'och krádeže zlatníctva. Trval na výsluchu riadiaceho policajta [REDAKOVANÉ] k identite neznámej osoby, ktorá ho mala usvedčovať zo spáchania krádeže. Navrhol, aby súd po povolení obnovy konania vykonal dôkazy prečítaním a prehraním viacerých novinových a televíznych reportáží o krádeži a vykonal jeho výsluch.

6. Krajský súd namietaným uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol. Za neopodstatnený považoval návrh na výsluch svedka [REDAKOVANÉ] k poplachovému systému, ktorý bol nainštalovaný na hlavných dverách, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k narušeniu objektu nedošlo cez hlavné dvere. Krajský súd zdôraznil, že už z predchádzajúceho konania o obnove vyplynulo, že objekt zlatníctva nebol narušený cez hlavné vchodové dvere, ale zozadu, cez dvor, kde v tom čase žiadny bezpečnostný systém nainštalovaný nebol. Vzhľadom na to ani krajský súd nevidel dôvod opakovane vypočuť vyšetrovateľky a riadiaceho policajta, ktorí už v rámci obnovy konania boli vypočutí. Navyše, sťažovateľ chcel ich výsluchom získať informácie o osobe, ktorá mala poskytnúť informácie k zisteniu páchatel'ov krádeže. Krajský súd za zákonné považoval aj zamietnutie ostatných návrhov na vykonanie dôkazov. K tomu dodal, že reportáže a články nemôžu byť zákonne získanými dôkazmi, keďže vychádzali len z informácií od orgánov činných v trestnom konaní. Tiež konštatoval, že výpoveď svedka [REDAKOVANÉ] o siréne nad výkladom zlatníctva nie je skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala povolenie obnovy konania.

III.

7. Sťažovateľ namieta nepreskúmateľnosť odôvodnenia namietaného uznesenia. Úvahu krajského súdu, že sťažovateľom navrhované dôkazy nie sú spôsobilé priniesť zmenu skutkového deja, považuje sťažovateľ za všeobecné konštatovanie. Úlohou krajského súdu malo byť zdôvodnenie, prečo sťažovateľom uvádzané skutočnosti a dôkazy nie sú spôsobilé zmeniť výrok o vine a treste. Sťažovateľ poukazuje na to, že v konaní o povolení obnovy konania bolo úlohou súdu skúmať len predpoklad toho, či očakávaná zmena rozhodnutia je možná, a nie úvaha o tom, že sťažovateľ nespáchal trestný čin krádeže.

8. Podľa sťažovateľa krajský súd prekročil svoje oprávnenie a prikrečil k priamemu posudzovaniu toho, či by nastala zmena rozhodnutia. Za predčasné považuje konštatovanie krajského súdu, že požadovaná zmena rozhodnutia by nenastala, keď toto je úlohou súdu až v konaní po povolení obnovy. Podľa sťažovateľa súd vykonal plné hodnotenie dôkazov v kontexte toho, či sťažovateľ mohol alebo nemohol spáchať krádež zlatníctva, k čomu nemal možnosť sa vyjadriť. Do práva na spravodlivý proces všeobecné súdy zasiahli nevykonaním sťažovateľom navrhnutých dôkazov, čím mu znemožnili preukázať vyšší stupeň pravdepodobnosti zmeny rozhodnutia.

IV.

9. K namietanému uzneseniu krajského súdu treba uviesť, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a nemohli sa ani brať do úvahy. Ani všeobecné súdy, o to menej ústavný súd, však nemôžu v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy podľa Trestného poriadku preskúmavať napadnuté meritórne rozhodnutie a znova posudzovať otázku viny či trestu. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje len na kontrolu, či všeobecné súdy postupovali ústavne konformným spôsobom, keď rozhodli o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania a následne zamietli sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Teda, či sa návrhom na povolenie obnovy riadne zaoberali, či prijaté rozhodnutie adekvátne odôvodnili a či ich právne závery nie sú excesom alebo svojvoľné, pričom pri zamietnutí návrhu je rozhodujúce, či dostatočne odôvodnili, prečo predstreté nové skutočnosti nepovažovali za také, ktoré by opodstatňovali povolenie obnovy konania.

10. Pri posúdení v ústavnej sťažnosti namietaného uznesenia krajského súdu nie je úlohou ústavného súdu preskúmavať správnosť skutkových a právnych záverov, o ktoré konajúci súd oprel svoje rozhodnutie. Úloha ústavného súdu sa v danom prípade obmedzuje na posúdenie otázky, či sa všeobecný súd s argumentáciou sťažovateľa vysporiadal adekvátne a preskúmateľne a či výklad aplikovaných právnych noriem neodporuje ich podstate a zmyslu, teda či je označené uznesenie krajského súdu ústavnoprávne akceptovateľné.

11. Všeobecné súdy postupovali správne, keď vyhodnocovali vplyv sťažovateľom tvrdených nových skutočností a dôkazov komplexne na už ustálený skutkový stav. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú spôsobilé vyvolať následky predpokladané v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Preto nemožno akceptovať sťažnostnú námietku, že krajský súd neprípustne vyhodnocoval dôkazy. Je evidentné, že krajský súd dôkazy nijako neprípustne nevyhodnocoval, ale len konštatoval, že skutočnosti z nich vyplývajúce nie je možné s prihliadnutím na ďalšie zistené skutkové okolnosti podradiť pod zákonné podmienky povolenia obnovy konania.

12. Krajský súd správne vyhodnotil, že podmienky na obnovu konania splnené neboli, keď konštatoval, že sťažovateľ už v postavení obvineného a obžalovaného mal možnosť vyjadrovať sa ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré boli vykonané, a tiež navrhovať vykonanie tých dôkazov, ktoré mu mohli podľa jeho názoru privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Krajský súd dostatočne presvedčivo a logicky, vychádzajúc z pôvodne zisteného skutkového stavu, doplnil zdôvodnenie nevykonania sťažovateľom navrhnutých dôkazov, ktorými preukazoval splnenie podmienok obnovy konania. Účelom obnovy konania nie je totiž revízia pôvodného konania.

13. Konanie o obnove konania má ustáliť, či tvrdenia a dôkazy predložené alebo navrhnuté navrhovateľom obsahujú potenciál predpokladaný v § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd opakovane tvrdenia a dôkazy sťažovateľa vyhodnotil ako nespôsobilé pre vyslovenie záveru o povolení obnovy konania a nezhliadol neúplnosť zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Tieto závery krajského súdu sú ústavne udržateľné a nemožno v žiadnom prípade uvažovať o nedostatočnom odôvodnení. O to viac v prípade, ak o sťažovateľových návrhoch na obnovu konania krajský súd rozhodoval celkovo štyrikrát. Ani ústavný súd pri posudzovaní predchádzajúcej ústavnej sťažnosti nezhliadol porušenie sťažovateľových základných práv uznesením krajského súdu o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Krajský súd ústavne akceptovateľným spôsobom odpovedal na argumenty sťažovateľa. Sťažovateľ nedokázal námietkami spochybnit' žiadny zo záverov, na ktorých krajský súd založil namietané uznesenie, a preto medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a namietaným uznesením ústavný súd nezistil žiadnu príčinnú súvislosť, čo vedie k odmietnutiu ústavnej sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2022

Peter Straka
predseda senátu